

in funkcioniranje ekosistema ter iščejo poti za gospodarjenje – trajnostno pridobivanje lesa. Na primerjalnih ploskvah, velikih po 9 ha, od 1984 dalje ugotavljajo z meritvami razlike med gospodarjenim gozdom ter gozdom, ki je prepuščen naravi.

Zanimivi so tudi načini nege gozda. Izbranim drevesom, to so predvsem tista komercialno najbolj pomembna in so posebej označena, odstranjujejo konkurente z obročkanjem ter arboricidi.

Popeljali so nas na gozdno učno pot "Miranda" v bližini Cayenna. Pot je speljana po hribu nad mestom Matoury, kjer je bilo leta 1942 izločeno 166 ha gozda kot naravni rezervat. V letih 1990–1992 pa so trasirali 2,8 km dolgo učno pot z osmimi stojšči, ki so opremljena z informativnimi tablami. Obiskovalce seznanjajo z rastlinstvom in živalstvom teh krajev. Pot je precej obiskana bodisi z vodenimi skupinami, naključnimi obiski ali zaradi svoje razgibane konfiguracije tudi z rekreativci. Kljub rednemu vzdrževanju je table in drugo opremo načel zob časa ali pa preobjestni obiskovalci, vsega res ne morejo naprtiti termitom in opicam. Skupine vodi po poti gozdar, zaposlen pri ONF.

Obisk xyloteke – inštituta za raziskavo tropskih lesov je bil poučen predvsem zaradi prikaza ogromnega števila vrst lesa ter proučevanja njihovih kemičnih in mehanskih lastnosti. Veliko se ukvarjajo tudi z zaščito lesa pred različnimi škodljivci, glivami in žuželkami, med katerimi jim

povzročajo največ preglavic termiti, ki so napadli celo leseno ostrešje ene od hal inštituta. Zadnji dan, pred večernim poretom v Pariz, smo vsemu dodali še piko na i. Z aerotaksiji smo se odpravili na ogled Gvajane iz pičje perspektive. Po dnevih pešačenja, vožnje s čolni in kombiji smo uživali (skoraj vsi) ob prekrasnem pogledu na zeleno preprogo tropskega deževnega gozda. Še enkrat smo si "napasli" oči na deželi, kjer lahko tako blizu skupaj doživiš tolikšna nasprotja: Indijanci ob rekah, z njihovim starodavnim načinom življenja, nekaj korakov vstran pa najmodernejšo vesoljsko tehnologijo.

To je le kratek pregled vtisov in doživetij našega potovanja. Najbrž bi vsak udeleženec lahko napisal svojo zgodbo, vsem pa bi bilo skupno to, da so nam naši gostitelji v tem kratkem času predstavili največ, kar je bilo možno. Kljub številnim željam so brez slabe volje uredili vse. Vendar je le malo verjetno, da bi jim lahko gostoljubje kdaj povrnili v naših gozdovih.

Menim, da se lahko v imenu celotne skupine zahvalim vodstvu ONF in njihovim delavcem v Gvajani, še posebej gospodu direktorju Jeanu Douheretu ter seveda Olivieru Brunauxu, ki je imel z nami največ dela.

Upam pa, da bo kolega Milan Šinko še kakšno tako dobro zamisel uspešno pripeljal do konca in to z malo več podpore vseh, ki se v tem primeru niso odzvali.

Na vrsti je Afrika

V jeseni (odhod: 25. 10. 96) pripravljamo 9- ali 16-dnevno gozdarsko odpravo za okoli 15 udeležencev v zahodno Afriko. Prepotovali in spoznali bomo ekstreme: od afriškega tropskega gozda v Slonokoščeni obali preko savan do saharskega območja v Maliju. Poskušali bomo zagotoviti strokovno pomoč gozdarskih kolegov s črne celine, vendar je treba opozoriti, da si lahko tokrat obetamo več »sproščene tehnike potovanja« – v primerjavi z organizacijo v Južni Afriki. Okvirna cena: 2300 DEM za 16 dni. Da bi lahko ocenili interes za potovanje zaradi nadaljnjih priprav in ga pozneje tudi primerno skupno pripravili, vabim vse, ki jih potovanje zanima, da pošljejo do 1. aprila na naslov Milan Šinko, C. Radomejske čete 49, 1235 Radomlje, 2 frankirani kuverti z naslovom za nadaljnja obvestila. Kdor se želi prijavit (recimo temu z »veliko stopnjo zanesljivosti udeležbe«) še pred dokončno znanim programom potovanja, naj to v pismu navede, saj bomo upoštevali vrstni red prijav. Istočasno nam bi »predprijave« olajšale priprave in omogočale porazdelitev določenih opravil. Upam, da bomo popolnejše podatke o potovanju lahko objavili v Gozdarskem vestniku, ki bo izšel maja, in sprejemali prijave za še prosta mesta do sredine junija.

Milan ŠINKO